N.° 112.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 21. Liſtopada 1812.

Boni civis eſt, nosse inſtituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

PREFEKT departamenru Płockiego. Dekret Nayiaśnieyszego Pana z dnia 23. Grudnia r. z. ogłaszaiący uchwałę seymową z roku 1811 względem podatku patentowego w osnowie swey po niżey umieszczony, przez dziennik departamentowy do publiczney wiadomości podaię, zalecaiąc ogłoszenie onego przez Woytow i Burmiſtrzow w gminach zwyczaynym sposobem.

W Płocku, dnia 30. Października 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Podatek patentowy od Kunsztów, Handlów, Professyi, Rzemiosł i Rękodzieł.

Od dnia 1. Czerwca 1812 roku wszyscy oboiey płci sprawuiący lub sprawować chcący w Xięſtwie Warszawskiém, czy to po miaſtach czy po wsiach kunszta, handel, profeſſye lub rzemiosła, iako też wszyscy fabrykę iaką, czy to w mieście, czy na wsi utrzymuiący lub zakładaiący, będą obowiązani uzyskać wprzod patent, od ktorego składać będą do skarbu publicznego roczną opłatę podług taryffy do ninieyszego prawa załączoney. Od takowey opłaty nie uwalnia, ani uzyskane mayſtroſtwo, ani posiadanie osobnego konsensu Rządowego.

2. Patent takowy służyć będzie temu, na ktorego imie ieſt wydany, tylko na rok ieden, i co rok będzie odnawiany.

3. Patenta wydane będą za opłatą podatku na papierze ſtęplowym ceny dziesięć groszy.

4. Opłaty wszelkie respective rzędów miaſt uchwałą ninieyszą naznaczone są maximum taxy, niższych zaś opłat ſtosownie do możności uboższych Kontrybuentów uregulowanie, poſtanowione będzie Urządzeniem adminiſtracyiném przez Rady Municypalne wykonywać się maiącem.

5. Ktokolwiek by bez uzyskania patentu sprawował kunszta, handel, professyą, rzemiosło lub fabrykę iaką utrzymywał, zapłaci procz podatku iakiby od niego należał, za karę dwa razy tyle, ileby od niego podatku podług taryffy przypadało.

Gdyby zaś kto cudzego używał patentu, lub też gdyby za patentem własnym, sprawował inne w patencie swoim niewyrażone rzemiosło, handel, professyą lub fabrykę inną utrzymywał, zapłaci procz podatku należnego za karę cztery razy tyle, ileby od niego podatku podług Taryffy należało.

6. Nie będzie wolno nikomu obowiązanemu mieć patent żadnéy iako powod zanosić skargi, ani czynić żadnego dochodzenia, poszukiwania prawnego, lub Aktu sądowego, z przyczyny kunsztu, handlu, professyi, rzemiosła lub fabryki, ieżeli nie dowiedzie, iż w czasie do ktorego się taka skarga, dochodzenie, poszukiwanie, lub Akt odwołuie, był opatrzony petentem iaki mu w ówczas mieć należało.

7. Wszelkie władze, Urzędnicy i Officyaliści, ktorzyby przypuścili do iakowego aktu osobę ktora patent mieć obowiązana, a takowego onym nieokazała, podpadać będą za każde uchybienie karze Złotych trzysta. Wyrażać na początku aktu będą, patent okazany, numer iego i datę. Uchybiaiący tém przepisom, podobnież karze Złotych trzysta za każde wykroczenie podpadać będą.

8. Opłaty od sprawuiących kunszta, handel, professyą, lub rzemiosło, i od utrzymuiących fabryki do tak nazwanych zgromadzeń, kontuberniów, konfraternii lub cechow składane, oprocz składek, ktore przez Rząd dozwolone będą niemniéy opłaty do kass mieyskich, i na rzecz miast, tytułem kanonu, lub innego nazwiska podatku, od kunsztów, handlu, professyi rzemiosł dawane, zniesione.

9. Kunszta, handel, professye, rzemiosła, lub fabryki, ktoreby w taryffie do ninieyszego prawa załączonéy nie były wymienione, nie są przez to od podatku patentowego wolne, ale podlegać będą podatkowi, podług taxy téy professyi, z ktorą naywięcéy maią związku.

10. Kunszta, handel, professye i rzemiosła po wsiach, ktore w taryffie pod rubryką wsiów nie są wymienione, nie są podobnież od podatku patentowego wolne, ale podlegaią takowéy opłacie, iak w miastach trzeciego rzędu. Jeżeliby zaś od wsi, gdzie takowe kunszta, handle, professye, rzemiosła sprawowane, naybliżéy odległém było miasto rzędu pierwszego lub drugiego, w takim przypadku opłata zastosowaną będzie iuż nie podług taxy miast trzeciego rzędu, ale podług miasta rzędu wyższego, respectivé pierwszego lub drugiego.

11. Rzemieślnicy w miastach czwartego i piątego rzędu w taryffie wyrażeni, acz pod opłatą ogolną od tychże miast oznaczoną umieszczeni zostali, opłata przecież od nich wyższa pobieraną nie będzie nad tę, iaka od rzemieślników na wsiach mieszkaiących oznaczoną iest.

12. Rzemieślnicy i fabrykanci iedynie w Szpitalach domach miłosierdzia, więzieniach, w domach poprawy robiący, z ktoréy roboty zysk dla tychże domów spływa, do opłaty podatku patentowego nie mogą bydź pociągani, i od niéy są wolni, rownie iako i fabryki w tychże domach założone, lub założyć się mogące.

13. Wyłączeni są procz tego od opłaty patentowego, fabrykanci i fabryki wszelkie wełniane, płocienne, fabryki sukna, garbarnie, fabryki cukru z roślin kraiowych, farbiarze i postrzygacze, folusze do fabryki sukna przywiązane, tudzież a-

kuszerki i handluiący papierem ſtęplowym, i kartami do gry. Nie mniéy właściciele lub podeymuiący na rachunek własny kopalnie, albo huty żelaza, miedzi, srebra, soli, ołowiu, siarki, galmanu, hałunu, wegli kamiennych, torfu, marmuru, i wszelkie inne iakiebądź trudniące się wydobywaniem lub przerabianiem surowych mineralnych płodow kraiowych; wolne są także fabryki saletrzane i młyny prochowe.

14. Uwolnieni są na lat sześć od podatku patentowego wszyscy Artysci, rzemieslnicy i profeſſyoniści, tudzież fabrykanci z obcych kraiow, w xięſtwie Warszawskim osiadaiący, iako też kraiowce i obcy zakładaiący nowe papiernie i drukarnie.

15. Opłacie podatku patentowego ci tylko podlegaią, ktorzy sami na własny zysk iakie kunszta, handel, profeſſye lub rzemiosło sprawuią lub fabrykę utrzymuią, Czeladnicy zaś chłopcy i pomocnicy są od niego wyłączeni.

16. Patenta iednak iednéy tylko osobie służyć będą mogły, a zatém ieżeli do iakiego kunsztu, handlu, profeſſyi, rzemiosła, lub fabryki kilka osob na wspolny zysk należy, każda z nich osobnym patentem opatrzona bydź musi.

17. Każdy kilka oddzielnych kunsztow, handlow, profeſſyow i rzemiosł sprawuiący, lub fabryk utrzymuiący, tylez osobnych mieć powinen patentów.

18. Żona ktoregokolwiek bądź z kontrybuentów, osobny kunszt, handel, profeſſyą lub fabrykę prowadząca, osobnym patentem opatrzona bydź powinna.

19. Z wpływów podatku patentowego z miaſt oddawana będzie na rzecz i do kaſſy miaſta pierwszego rzędu szesnaſta część, dla miaſt drugiego rzędu osma część, dla miaſt trzeciego rzędu ezwarta część, dla miaſt czwartego i piątego rzędu, trzecia część, a dla miaſt żadnego funduszu nie maiących połowa dochodu z podatku patentowego respective każdego miaſta. Z wpływów tegoż podatku ze wsiów oddawana będzie dziesiąta część na nagrodę Woytom lub zaſtępcom.

20. Wszyſtkie miaſta departamentowe ktorych ludność niedochodzi liczby trzech tysięcy dusz, uważane będą względnie opłaty podatku patentowego za miaſta rzędu trzeciego.

21. Przepisy prawa o podatku patentowym, na oſtatnim posiedzeniu seymowem, dnia 24. Marca 1809. uchwalone ahociaż uchylone na przyszłość, trwać iednak będą do pierwszego Czerwca 1812.

22. Podatek ten całoroczny pobierany będzie do skarbu publicznego w miesiącu Marcu.

(Dalszy ciąg w naſtępuiącym dzienniku.)

Z wydziału adminiſtracyynego sekcyi II. W przedmiocie formowania Gwardyi narodowéy.

PREFEKT departamentu Płockiego. Zdwołaniem się do urządzenia moiego względem formowania Gwardyi narodowéy d. d. 12. z. m. wydanego i w dzienniku departamentowym Nro. 109. umieszczonego, reskrypt JW. Miniſtra spraw wewnętrznych d. d. 29. z. m. do wszyſtkich Prefektów wydany, a zasady órganizacyi Gwardyi narodowéy uiednoſtayniaiący, i do całego kraiu rozciągaiący, do powszech-

ney wiadomości podaię i zastosowanie się do niego ninieyszém polecam.

W Płocku, dnia 10. Listopada 1812.

A. Suminski, Z. P. *Plichta*, S. j.

Minister spraw wewnętrznych.

W skutku reskryptu swégo w dniu 22. t. m. wydanego, potrzebę organizacyi Gwardyi narodowéy wskazuiącego, otrzymał iuż od niektorych Prefektów rapporta, iakie przedsięwzięli dla dopełnienia onego srzodki. Chcąc ile możności iednostayność uformowania téyże Gwardyi na cały kray rozciągnąć, z podanych sobie od niektorych Prefektow myśli, następuiącą dla wszystkich przepisuie instrukcyą.

Art. 1. Z każdego dwudziestégo dymu, tak z miast iako i ze wsi ieden pieszy Gwardzista ma bydź dostawiony.

Art. 2. Miasta Gwardzistow, ani wsie zastępców iuż dostawionych pod kommendę Jenerała Kosinskiego na obronę granie Xięstwa Warszawskiego, z liczby artykułem pierwszym przepisanéy, potrącać nie mogą.

Art. 3. W miastach Burmistrze, po wsiach Woyci lub dominia ludzi do Gwardyi przeznaczać, lub dostawiać maią.

Art. 4. Wybierać należy, na Gwardzistów, ile możności ludzi ochoczych, bezżennych, a szczegolniéy strzelców gaiowych strzelać umieiących, wreszcie czeladników i służących nie starszych nad lat 35.

Art. 5. Każdy Gwardzista, ktoryby lub sam, lub kosztem gminy umundurowany bydź nie mogł, ma mieć z materyi wełnianéy lub lnianéy, troykolorową taśmę, w długości cali trzy, na ramieniu zwierzchniéy sukni przyszytą i kolory te zastosowane będą do munduru Gwardyi narodowéy, granatowy, błękitny i biały, takowe taśmy W. Prefekt z funduszu ad extraordinaria zakupi, i Gwardzistom rozda.

Art. 6. Każdy Gwardzista swym lub gminy kosztém, uzbroiony bydź powinien w strzelbę, proch i kule, a w niedostatku téy broni w pikę i kosę.

Art. 7. Tak uzbroieni Gwardziści zgromadzeni będą w mieście powiatowém, i tam pozostaną w gotowości do dalszego powołania, cwicząc się w sztuce robienia bronią.

Art. 8. Gdyby miasta powiatowe, w bliskości granić, lub spodziewanego napadu nieprzyiaciela, zostawały; oddaie się roztropnosci Podprefektów, oznaczyć w głębi swego powiatu inne miasto, w ktorem Gwardya narodowa ma bydź zgromadzoną.

Art. 9. Podprefekt w każdym powiecie, oznaczy skład na prochy i kule do ktorego zgromadzeni Gwardziści, przyniesione z sobą złożyć powinni: takowa ammunicya pod dozorem Podprefekta zostawać ma i tylko za uznaniem przez tego potrzeby, rozdaną Gwardzistom będzie.

Art. 10. Gwardya narodowa zostawać będzie w miastach powiatowych pod rozkazami Podprefekta, w mieście zaś departamentowém pod szczególnemi rozkazami, a w całym departamencie pod ogolną dyspozycyą W. Prefekta dopoty, dopoki wyższa władza inaczéy urządzić nie uzna bydź potrzebą.

Art. 11. Gwardya w powiecie podzieloną będzie na kompanie, sto ludzi na iednę rachuiąc; Gwardya zaś w całym departamencie podzieli się na bataliony, każdy z sześciu kompanii składać się maiące. Trzy bataliony ieden pułk formować będą.

Art. 12. Podprefekci z pomiędzy zebranéy Gwardyi, wybiorą Podofficerów, i przydadzą do każdéy kompanii Podporuczników, Poruczników i Kapitanów z liczby dawnych polskich Officerow, teraz w nieczynności zostaiących albo dotychczasowych Officerow Gwardyi mieyskiéy, a gdyby tych nakoniec niewystarczyło, z ochoczych i gorliwych obywateli.

Art. 13. Podofficerow ile możność dozwoli, Oficerowie zaś koniecznie czytać i pisać umieć powinni.

Art. 14. Szefow batalionu Prefekt nominować będzie z osob służbę woyskową znaiących.

Art. 15. Gdy gwardya skompletowaną i na bataliony podzieloną będzie, Minister spraw wewnętrznych, za z niesieniem się z Ministrem woyny, Maiorow i Połkownikow dla każdego prześle pułku.

Art. 16. Oprocz pieszéy Gwardyi, każdy powiat wystawi 10. Gwardzistow konnych. Ci powinni bydź własnym kosztem umundurowani, ekwipowani, w pistolety, pałasz i karabinek opatrzeni, i na własnym koniu.

Art. 17. Na Gwardzistow konnych, powołani bydź maią ochotnicy; czytać, pisać umieiący; dobrych obyczaiow maiący zaświadczenie.

Art. 18. Gwardziści konni, w departamencie składać będą iednę kompanią pod rozkazami W. Prefekta zastaiącą; z téy przy każdym Podprefekcie sześciu ludzi, reszta zaś kompanii przy W. Prefekcie zostawać będzie.

Art. 19. W. Prefekt do kompanii Gwardyi konnéy, nominować będzie Podofficerow, inclusive Kapitana, z zachowaniem przepisow w artykule 12-zawartych.

Art. 20. Dla szczupłości funduszow skarbowych, żołd dla Gwardyi pieszéy i konnéy, dopoki ta służbę w własnym departamencie odbywa, płaconym nie będzie, żywność iednak i furaż, tak iak dla woyska regularnego z magazynow kraiowych wydawaną im zostanie.

Art. 21. Zapewnia się Gwardzistom konnym, pierwszeństwo umieszczenia ich w żandarmeryi narodowéy, w przyszłości uformować się maiącéy. W liczbie Gwardzistow konnych maią bydź umieszczeni woźni konni teraz przy Podprefektach będący a fundusz dla nich służący, na wszystkich Gwardzistow konnych ma bydź podzielony.

Art. 22. Obowiązkiem będzie Gwardzistow konnych wszystkie rozkazy od W. Prefekta lub od własnych Podprefektow sobie dane, natychmiast i iak nayregularniey dopełniać: powzięte bądź od granicy departamentu, czy powiatow wiadomości onym udzielać: napadu granic kraiu swego od woysk nieprzyiacielskich, z pomocą Gwardyi pieszéy, na rozkaz swey zwierzchności bronić: wszelkie poruszenia woyska nieprzyiacielskiego i iego obroty śledzić, i o nich Prefektowi donosić, złoczyncow kraiowych dochodzić i wyszukiwać; onych chwytać i władzy mieyscowéy przystawiać: przestrzegać porządku w przechodach woysk sprzymierzonych i kraiowych.

Art. 23. W. Prefekt i Podprefekci używać będą Gwardzistow konnych, do

exekwowania podatkow, żywności i furażu, i wykonania wszelkich urządzen administracyynych i policyynych.

Art. 24. Ustanowione będą dla Gwardzistow nagrody, tak za exekucye od exekwowanych, do ktorych wysłanemi zostaną, iakoteż za wynalezienie złoczyncow z odebranych im kradzieży.

Art. 25. Do Prefektow, iako naczelnych gospodarstwa swego departamentu, należy przewidzić i zważyć, w iakim czasie i w iakiéy ilości, użycia Gwardyi narodowéy pieszéy potrzebować będą? a zatem wiele i kiedy z onéy rozpuścić mogą, stosownie do rozmaitych celow powyżéy wyszczegolnionych, zachowuiąc w powoływaniu iéy porządkową koléy, i czyniąc Ministrowi spraw Wewnętrznych rapporta ciągłe, o stanie swéy Gwardyi. W Warszawie dnia 29. Października 1812.

(podpis.) *G. Nosłowski.* Zgodność z oryginałem świadczę: *Czępiński.*

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem dostawiania mięsa i wodki w zaległości podatku koszernego.

PREFEKT departamentu Płockiego
do
Kahałów wyznania Starozakonnego i do Kontrybuentow podatku koszernego.

Gdy Rada Ministrow przez dekret swoy prawomocny z d. 26. Pażdziern. r. b. datowany uchwaliła, ażeby wolno było Kontrybuentom podatku koszernego uiścić się w zaległości tegoż podatku, mianowicie do d. 1. Marca r. b. zaciągnionéy, przez dostarczenie do Magazynow rządowych wodki lub mięsa, w cenie dla Kontrybuentow podatku gruntowego ustanowionéy; przeto dla ich wiadomości stosowne do wyszłéy w tey mierze do Podprefektow instrukcyi przez dziennik departamentowy ogłaszam ostrzeżenie.

1. Poleconém zostało WW. Podprefektom, ażeby przyzwawszy sekwestratorow, ktorym exekucya podatku koszernego poleconą została, przekonali się iak dalece każdy z kontrybuentow rzeczonego podatku, po zrobionym z nim w skutku zarządzenia moiego z d. 6. Kwiet: r. b. Nr. 5582. obrachunku, skarbowi bezpośrednio, lub przez sekwestratora uiścił się, a następnie iak wiele ktory z należności do 1. Marca r. b. zaspokoić się mianey, dłużnym ieszcze pozostaie? od ktorego długu to wszystko odtrąconém bydź ma, ile bądź całkowite religiyne gminy przez przeniesienie z wyższego rzędu miast do niższego, bądź też szczegolni Kontrybuenci przez przyznane onym remissye dla doznanych nieszczęść, alboli też przez ulżenia dla zubożonego swego stanu, mniéy płacić upoważnionym został, lub upoważnionym bydź może.

2. Na rachunek tak z moderowanéy i ostatecznie uregulować się mianéy

zaległości, obowiązanemi zostaną szczególni debenci dostarczać do magazynów rządowych mięso lub wodkę; pierwsze w żywym bydle rachuiąc sześćdziesiąt złotych ieden centnar, albo funt wagi francuzkiéy po ośmnaście groszy; drugiéy zaś garniec w cenie pięciu złotych, z kondycyą ażeby była ośmnastego gradu. u wedle instrumentu magiera.

3. Rozpisywaniem takowych dostarczeń, bądź wodki, bądź bydła trudnić się będą Podprefekci, ich zaś rozpisy czyli palety wręczane będą Kahałom, na ogólne dostarczenie, z przyłączeniem do każdego paletu dezygnacyi urzędowéy debentow podatku koszernego, z wyrażeniem każdego z osobna w ostatecznym sposobie uregulowanego długu.

4. Wedle więc takowéy dezygnacyi Kahały od szczególnych Kontrybuentow rozpisane naturalia bądź bydło, bądź wodkę w cenie wyżéy wymienionéy wybrać, Kontrybuentow przy należnie iaśnie w polskim ięzyku pokwitować, a zabrane naturalia do wskazanego magazynu odstawić są obowiązani, gdzie przez dozorców wedle powszechnéy reguły na przyłączonym paletu duplikacie, pokwitowanemi zostaną i wzaiemnie na unikacie kwitu dozorcę magazynu o dostawionym produkcie wedle przepisów poświadczą.

5. Szczególne przez Kahały Kontrybuentom udzielone kwity, przez Burmistrzów poświadczone, i do umyślnie na ten koniec sporządzić się mianéy kontrolli, co im niniéyszym zalecam, zanotowane bydź powinny, a to pod nieważnością onych w czym się każdy co do swego interessu dopilnować winien, by z téy okazyi iakowa na dal nie wynikała sprzeczka.

6. Kwity ryczałtowo przez Kahały w magazynie pozyskane, tak iak ogolne wymagaią przepisy, przez Podprefektów legalizowanemi bydź powinny, ażeby w kassach za gotowe pieniądze przyiętemi bydź mogły. Ciż Podprefekci, następnie udysponuią w iakim sposobie zaspokoienie tym sposobem zalegaiącego podatku koszernego, bądź ryczałtem, bądź przez szczeguła zakwitowaną bydź ma, a to z zastosowaniem się do taryff i do konieczności zapewnienia się przeciw iakiemu kolwiek ztąd wyniknąć mogącemu zamieszaniu, lub sprzeczce.

Niniéysze moie ostrzeżenie w dzienniku departamentowym pomieszczone, aby tak Kahałów iako i wszystkich kontrybuentów podatku koszernego, wiadomości doszło, Burmistrzom w synagogach w czasie zgromadzenia starozakonnego ludu ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią. Ci zaś rownie iak i Burmistrze ile w czym do kogo należy skutku rzeczy z Urzędu dopilnuią. Płock, dnia 3. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

II. Obwieszczenia.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. Czyniąc zadosyć rekwizycyi Sądu policyi poprawczéy obwodu Lubelskiego pod dniem 29. m. z. do mnie wymierzonéy, zalecam wszyſtkim JJPP. Burmiſtrzom miaſt, WW. Woytom wsiów, Dominiom i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego znayduiącym się, aby podług niżéy umieszczonego opisu zbiegłych inkulpatów z miaſta Kazimierza, Jana Sokołowskiego i Antoniego Węglinskiego iak naymocniéy śledzili, spoſtrzeżonych aresztowali, i pod ſtrażą do Sądu policyi poprawczéy do Lublina odesłali.

Ninieysze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmiſtrze i Woyci po gminach ogłosić i że się tak ſtało, przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 9. Liſtopada 1812.

A. Suminski. Z. P. *Plichta, S. j.*

Opisanie Osób.

1. Jan Sokołowski ieſt wzroſtu srzedniego, lat 36 maiący, włosów na głowie piwnych, nosa pociągłego z wąsami żołtemi i takiemiż faworytami, na głowie w furażierce z sukna granatowego, w płaszczu z sukna ceglastego, w surducie zielonym sukiennym, kamzelce biały letniéy, w spodniach czyli ciechcierach płociennych białych i botach na obcasach, tabakę zażywał z mały tabakerki, na którey po obydwoch ſtronach były mappy.

2. Antoni Węglinski lat może 25 maiący, wzroſtu wysokiego, włosów na głowie czarnych, z wąsikami czarnemi, oczow siwych, nosa pociągłego, ubrany w szpancerku niebieskim sukennym bez wyłogów, w ciechcierach płociennych, w dwoch kamzelkach pod spodem białéy pikowéy a na wierzchu granatowéy sukiennéy, na głowie miał kapuzę z siwém baranem chłopską, w płaszczu siwym sukiennym proſtym, w botach proſtych, faykę palił.

PODPREFEKT powiatu Lipinskiego. Na dniu 14. m. b. w nocy skradzone zoſtały W. Jeżewskiemu Poſſeſſorowi wsi woli, w powiecie tuteyszym ze ſtayni dwie klacze cugowe zrebne, obie maści gniadéy bez odmiany, z tą tylko rożnicą, że iedna bardzo gruba i troche łęgowata, druga zaś rosła, szyi długiey, nie co od schwacenia krzywe nogi maiąca. Razem z temi, wzięte zoſtały cztery tranzle rzemianne, uzdzienica, siodło angielskie i Płaszcz. Obwieszczaiąc o tém szanowną publiczność zapewnia, że ktoby takowe konie gdzie spoſtrzegł, i o nich właścicielowi doniosł, odbierze od niego w nagrodzie talerow piętnaście.

Lipno, dnia 18. Liſtopada 1812.

Wyczałkowski.

Dodatek

DODATEK do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 112.

Obwieszczenia.

Z wydziału policyynego. Względem przyſtoynego obchodzenia się Woytów i Burmiſtrzów z inkulpatami przy indagowaniu onych.

PREFEKT departamentu Płockiego. Urządzeniem przez dziennik departamentowy, w Nro. 20. ogłoszoném, wskazałem przepisy tak JJPP. Burmiſtrzom iak WW. Woytom, wedle ktorych w czasie indagowania przytrzymanych włóczęgów, lub innych podeyrzanych ludzi zachować się maią, a § 4. tegoż urządzenia polecîwszy przyſtoyne i ludzkie obchodzenie się z indagowanemi, wyraźnie zaſtrzegłem, aby żaden z Urzędników adminiſtracyyno policyynych, przy napomnieniu inkwizyta, do zeznania prawdy popędliwego uniesienia się a tym mniéy uczynkowego pokrzywdzenia, dopuszczać się nieodważał. Gdy iednak doświadczenie przekonywa, iż mimo to niektorzy JJPP. Burmiſtrze i WW. Woyci indagowanych inkulpatów źle traktuią, i na z niewolenie ich do wyznania prawdy, w twarz lub tym podobnie biią, przez co nietylko prawa podobnego poſtępowania zabraniaiące są gwałcone, ale nawet nadaie się okazya inkulpatom, do odwoływania swych wyznan pod pozorem, że te karą cielesną, przy pierwiaſtkowém policyyném badaniu, wymuszone zoſtały; przeto dla zaradzenia téy nieprzyzwoitości z odwołaniem się do wzwyż wspomionego urządzenia, polecam powtornie tak JJPP. Burmiſtrzom iak WW. Woytom, aby żaden z nich indagowanego przez siebie winowaycę słowami a tym miéy uczynkowo niekrzywdził; oſtregam ich oraz, iż każdy nieſtosuiący się do niniéyszego urządzenia w miarę przekroczenia podług całey praw surowości ukaranym zoſtanie.

Niniéysze urządzenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmiſtrze i Woyci po gminach ogłoszą i że się tak ſtało, przed Podprefektami udowodnić maią. W Płocku, dnia 26. Październiką 1812.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta, S. j.*

Generał dywizyi, Radzca ſtanu, Dyrektor jeneralny adminiſtracyi woienney.

Zawiadamia intereſſuiących, iż w moc dekretu Nayiaśnieyszego Pana pod dniem 27 Grudnia 1811 roku zapadłego, ſtanowiącego adminiſtracyą woienną, ſtosownie do artykułu 3. tegoż dekretu, zawierać się maią kontrakty na opał i światło, dla lazaretów woyskowych Xięſtwa Warszawskiego, a to:

W Diwyzyi I.

Na mięso: do Warszawy. Na opał: do Warszawy, Pragi. Na światło: do Warszawy, Pragi, Modlina, Płocka, Łomży, Wilkowiszek, Kalwaryi, Maryampola, Seynów, Augustowa, Szczuczyna, Tykocina, Johansburga, Błogosławieńska, Mykiły.

W Diwizyi II.

Na mięso: do Kalisza. Na opał: do Poznania, Kalisza, Częstochowy. Na światło: do Torunia, Bydgoszczy, Chełmna, Inowrocławia, Poznania, Kalisza, Częstochowy.

W Dywizyi III.

Na mięso: do Lublina, Zamościa. Na opał: do Siedlec, Lublina, Zamościa. Na światło: do Siedlec, Lublina, Zamościa.

W Dywizyi IV.

Na mięso: do - - Na opał: do Radomia, Sandomierza, Krakowa. Na światło: do Radomia, Sandomierza, Krakowa.

Na następne połrocze od dnia 1. Stycznia do 30. Czerwca inclusive roku 1813, i wzywa chęć liwerowania maiących, ażeby do 1. Grudnia r. b. podania swe ceny, gatunku liwerunku i placów do ktorych się liwerować podeymuią, opieczętowane wprost do biora administracyi woienney, z napisem na kopercie (w interesie liwerunku na rok 1813) nie zawodnie przesłali; poczém na dniu 2. Grudnia r. b. rzeczone podania rozpieczętowane zostaną na Kommissyi tym końcem delegowaney. Cena naymnieysza służyć będzie za praetium fisci, i ta przez pisma publiczne ogłoszoną zostanie, dla wezwania chęć podięcia się powyższego liwerunku maiących, aby oświadczyli swe propozycye, czyliby ktory za mnieyszą cenę nieprzyiął obowiązku liwerunku takowych artykułów. Werunki kontraktów każdy z ochotników może odczytać u Ordonnatorow okręgowych, lub Kommissarzy woiennych departamentowych, a ktore w niczém odmienione bydź niemogą.

w Warszawie, dnia 9. Listopada 1812.

Wielchorski. *Wilkoszewski*, O. S. G.

W. Karnkówski wsi Karnkowa przy Lipnie dziedzic, podaie nininieyszém do publiczney wiadomości, iż we wsi iego wspomnioney znayduią się koni trzy, to iest dwa wałachy i klacz iedna, wzrostu małego, ktore pozostały się od przechodu woysk francuzkich, ktoby w trzech tygodniach nadgłosił się i udowodnił, iako iest prawdziwym ich właścicielem, odbierze też konie za wynadgrodzeniem expensy poniesioney.

Dań w Karnkowie dnia 29. Października 1812.